

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Labintatlo

Ang mga Kontrobersiya ng Roma: Pag-unawa sa Pangwakas na Pagsubok ng Larawan ng Halimaw

Jeff Pippenger
2024-09-01

Habang pinagdudugtong natin, linya sa linya, ang pagsasaalang-alang sa sari-saring kontrobersiyang naganap sa kasaysayan ng Adbentismo upang magkaroon tayo ng kongklusyon sa ating pagkaunawa sa kasalukuyang usapin, pumili tayo ng piling mga katangian mula sa limang linyang propetiko. Ang unang linya ay siya ring huling linya, sapagkat ang kapwa kontrobersiya ay tuwirang nakasalig sa talatang labing-apat ng Daniel labing-isa hinggil sa “robbers of thy people.” Tinalakay natin ang mga kontrobersiya nina Uriah Smith at James White at ang kontrobersiya ukol sa “the daily” sa aklat ni Daniel. Isinasaalang-alang din natin ang kontrobersiyang naganap matapos ang pagkabuksan ng tatak ng huling anim na talata ng Daniel labing-isa noong 1989, hinggil sa hari sa hilaga. Pagkatapos ay tinalakay natin ang apat na insekto sa aklat ni Joel. Marami pang maidaragdag sa bawat isa sa mga linyang ito, ngunit sinasadya lamang nating ihiwalay ang ilang katangiang nag-ambag sa mga paninindigang tumanggi sa mga katotohanang may kaugnayan sa paksa tungkol sa Roma.

Limang kasaysayan; ngunit ang una, na siya ring huli, ay kumakatawan sa anim na linya. Ang kontekstong propetiko ukol sa mga linyang ito ng kontrobersiya ay ang mga huling araw; kaya, dahil dito, ang mga linyang ito ay nararapat na ilapat sa panahon ng pagsubok ng larawan ng hayop.

Ipinakita sa akin nang malinaw ng Panginoon na ang larawan ng hayop ay mabubuo bago magsara ang panahon ng probasyon; sapagkat ito ang magiging dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay pagpapasiyahan ang kanilang walang hanggang kapalaran. . . .

"Ito ang pagsubok na dapat pagdaanan ng bayan ng Diyos bago sila matatakan." Manuscript Releases, tomo 15, 15.

Ang pagsubok sa pagkakabuo ng larawan ng hayop ay, gaya ng sa iba pang anim na larangan ng kontrobersiya, isang pagsubok na tumutukoy sa propetikong paksa hinggil sa Roma. Ang dakilang pagsubok na nagaganap bago matatakan ang bayan ng Diyos ay tungkol sa pagkakabuo ng larawan ng hayop ng Roma. Ang hayop ay ang kapangyarihan ng Kapapahan, at ang Estados Unidos ay bumubuo ng isang larawan ng kapangyarihan ng Kapapahan habang ito’y sumusulong tungo sa nalalapit na batas ng Linggo.

Upang mabuo sa Estados Unidos ang larawan ng hayop, ang kapangyarihang panrelihiyon ay dapat kontrolin sa gayong paraan ang pamahalaang sibil na ang awtoridad ng estado ay

gagamitin din ng iglesia upang isakatuparan ang sarili nitong mga layunin. Ang Dakilang Tunggalian, 443.

Ang batas na iyon ng Linggo sa Estados Unidos ay nagpapakita na ang larawan ng hayop ay ganap nang nabuo sa Estados Unidos.

"Ngunit sa mismong akto ng pagpapatupad ng isang panrelihiyong tungkulin sa pamamagitan ng kapangyarihang sibil, ang mga iglesia mismo ay bubuo ng isang larawan ng hayop; kaya nga ang pagpapatupad ng pagpangingilin ng Linggo sa Estados Unidos ay magiging pagpapatupad ng pagsamba sa hayop at sa kaniyang larawan." Ang Dakilang Tunggalian, 449.

Sa batas sa Linggo, ganap nang nabuo sa Estados Unidos ang larawan ng halimaw, at pagkatapos ay lubos na nahiwalay sa Diyos ang Estados Unidos at sinisimulan nito ang gawaing propetiko na puwersahin ang buong sanlibutan na bumuo ng larawan ng halimaw. Sa batas sa Linggo sa Estados Unidos, sinisimulan ni Satanas ang kaniyang kamangha-manghang gawain sa pamumuno sa mga bansa ng sanlibutan upang ulitin ang proseso ng pagbuo ng larawan ng halimaw na sumasaklaw sa lahat ng mga bansa sa sanlibutan.

Sa pamamagitan ng kautusang nagpapatupad ng institusyon ng Papasiya, na isang paglabag sa kautusan ng Diyos, lubusang ihihiwalay ng ating bansa ang sarili nito sa katuwiran. Kapag iniinat ng Protestantismo ang kaniyang kamay sa kabila ng bangin upang abutin ang kamay ng kapangyarihang Romano, kapag iniabot niya ito sa ibayo ng kalaliman upang makipagkamay sa Espiritismo, kapag, sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhanang pagkakaisang ito, itatakwil ng ating bansa ang bawat prinsipyo ng kaniyang Saligang-Batas bilang isang pamahalaang Protestante at republikano, at magtatadhana para sa pagpapalaganap ng mga kabulaanan at panlilinlang ng Papasiya, kung magkagayo'y malalaman natin na dumating na ang panahon para sa kahima-himalang paggawa ni Satanas at na malapit na ang wakas. Testimonies, tomo 5, 451.

Kapag dumating ang nalalapit na batas-panlinggo sa Estados Unidos, si Satanas, sa pakikipagtulungan sa Estados Unidos, ay pipilitin ang bawat bansa na sundin ang halimbawa ng Estados Unidos sa pagbuo ng isang sistema ng simbahan at estado at sa pagpapatupad ng pagsamba tuwing Linggo.

Si Satanas ay gagawa ng mga kababalaghan upang dayain ang mga nananahan sa lupa. Gagampanan ng espiritismo ang kanyang gawain sa pamamagitan ng paggagad sa mga patay. Ang mga relihiyosong kapulungang tumatangging pakinggan ang mga mensahe ng babala mula sa Diyos ay mapapasailalim sa matinding panlilinlang, at makikipagkaisa sa kapangyarihang sibil upang usigin ang mga banal. Makikipagkaisa ang mga Simbahang Protestante sa kapangyarihan ng kapapahan sa pag-uusig sa bayan ng Diyos na nag-iingat ng Kanyang mga utos. Ito ang kapangyarihang yaon na bumubuo sa dakilang sistema ng pag-uusig na magpapairal ng espirituwal na paniniil sa mga budhi ng mga tao.

"Mayroon siyang dalawang sungay na gaya ng kordero, at nagsalita siya na gaya ng dragon." Bagaman ipinahahayag nilang sila'y mga tagasunod ng Kordero ng Diyos, napupuspos sila ng espiritu ng dragon. Ipinahahayag nilang sila'y maamo at mapagpakumbaba, ngunit nagsasalita

at nagpapasa ng mga batas sa espiritu ni Satanang, at sa pamamagitan ng kanilang mga gawa'y ipinakikitang sila'y kabaligtaran ng kanilang ipinahahayag. Ang kapangyarihang tulad ng kordero na ito ay nakikipag-isa sa dragon sa pakikidigma laban sa mga nagtatalima sa mga utos ng Diyos at nagtataglay ng patotoo ni Jesucristo. At si Satanang ay nakikipag-isa sa mga Protestante at mga Papista, na kumikilos na kaisa nila bilang diyos ng sanlibutang ito, na nagdidikta sa mga tao na animo'y sila'y mga nasasakupan ng kaniyang kaharian, upang sila'y pangasiwaan, pamahalaan, at supilin ayon sa kaniyang maibigan.

Kung ang mga tao ay hindi papayag na yurakan ang mga utos ng Diyos, ang espiritu ng dragon ay nasisiwalat. Sila'y ibinibilanggo, inihaharap sa mga kapulungan, at pinagmumulta. 'Ipinag-uutos niya na ang lahat, maging maliliit at dakila, mayaman at dukha, malaya at alipin, ay tumanggap ng tanda sa kanilang kanang kamay, o sa kanilang mga noo' [Apocalipsis 13:16]. 'Ipinagkaloob sa kanya ang kapangyarihang magbigay-buhay sa larawan ng hayop, upang ang larawan ng hayop ay kapuwa makapagsalita at mag-utos na ipapapatay ang sinumang hindi sasamba sa larawan ng hayop' [talata 15]. Sa gayon inaagaw ni Satanang ang mga natatanging karapatan ni Jehova. Ang tao ng kasalanan ay umuupo sa luklukan ng Diyos, ipinapahayag ang sarili na siya ay Diyos, at kumikilos na mas mataas kaysa sa Diyos. Manuscript Releases, tomo 14, 162.

Ang kapangyarihang papal ay ang halimaw, ang Nagkakaisang mga Bansa ay ang dragon, at ang Estados Unidos ay ang huwad na propeta. Ang mga nalilito tungkol sa kahulugan ng Antikristo, na siyang kapwa si Satanang at ang kinatawag makalupa ni Satanang, ang Papa ng Roma, ay hahantong sa panig ng Antikristo.

Ang Estados Unidos ay hindi ang taong suwail. Ang taong suwail ay ang Antikristo, at siya ang kinatawan ni Satanang sa lupa. Ang pagkalito sa pagitan ng kapangyarihang nagtatalaga sa papado sa trono ng daigdig at ng mismong papado ay inilarawan ni Pablo bilang patunay na hindi minamahal ang katotohanan. Ang pagtangga sa ugnayang propetiko ng paganong Roma, na pumipigil sa kapangyarihan ng papado hanggang sa maalis ang paganong Roma, upang mahayag ang kapangyarihan ng papado, gaya ng inilalahad sa Ikalawang Tesalonica, kabanata dalawa, ay pagtangga sa pagbubuhos ng Espiritu Santo at pagtanggap sa pagbubuhos ng di-banal na espiritu, na tinutukoy ni Pablo bilang makapangyarihang paglilinlang. Gayunman, ang bawat isa sa mga sinaunang propeta ay nagsalita nang higit na tuwiran tungkol sa mga huling araw kaysa sa kanilang sariling panahon.

“Bawat isa sa mga sinaunang propeta ay nagsalita nang higit na hindi para sa kanilang sariling panahon kundi para sa atin, kaya't ang kanilang panghuhula ay may bisa para sa atin. 'Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.' 1 Corinthians 10:11. 'Not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.' 1 Peter 1:12....”

Naipon at pinagbuklod ng Biblia ang mga kayamanan nito para sa huling salinlahing ito. Ang lahat ng dakilang pangyayari at mga mapitagang gawa sa kasaysayan ng Lumang Tipan ay

nauulit na noon pa, at patuloy na nauulit, sa iglesia sa mga huling araw na ito. Selected Messages, aklat 3, 338, 339.

Ang Romang Pagano at ang tao ng kasalanan sa Ikalawang Tesalonica ay kumakatawan sa Estados Unidos at sa Roma Papal sa mga huling araw. Ang di-pagkakaunawa sa katotohanang ito ay nagpapakita, bukod sa iba pa, na kahit ang isang tao ay mag-angking ibinabatay ang kaniyang sariling pagpapakahulugan sa prinsipyong “tipo at antitipo,” sa katunayan ay hindi niya nauunawaan ang “tipo at antitipo.” Ang Estados Unidos ay itinipo ng ilang kapangyarihan sa banal na kasaysayan. Bawat kapangyarihang may dalawang sungay ay kumakatawan sa Estados Unidos sa mga huling araw, maging ang hilagang kaharian at ang timog na kaharian ng Israel, ang Imperyong Medo-Persa, o ang Pransyang ateista na kinakatawan ng Sodoma at Egipto.

Ang panahon kung kailan ang Estados Unidos ay gumagawa ng isang larawan ng hayop at isang larawan na iniukol sa hayop ay sinasagisag ng bakal at putik sa Daniel dos, at ng maliit na sungay na nagpapamalas bilang lalaki at babae sa Daniel otso, gayundin ng mga propeta ni Baal at ng mga pari ng sagradong kahuyan sa patotoo ni Elias sa Bundok Carmel. Si Salome ay isang tipo ng Estados Unidos sa patotoo ng lasing na piging sa kaarawan ni Herodes. Ang Pergamo ay isang tipo ng Estados Unidos at tinutukoy ang kompromisong humahantong sa Tiatira, na isang tipo ng kapangyarihang papal ng mga huling araw.

Si Clovis, hari ng mga Frank noong 496, ay isang tipo ng Estados Unidos sa kapanahunan ni Ronald Reagan. Si Justinian noong 533 ay kumakatawan kay Donald Trump bago ang batas ng Linggo. Sa bawat paglalarawang-tipo, ang Estados Unidos ay kumakatawan sa kapangyarihang yumuyukod at nagpapasakop sa kapangyarihang papal ng mga huling araw. Ang kapangyarihang yumuyukod sa pagpapasakop ay inilarawan bilang nag-aalay ng 'homage' sa Roma. Ang gawa ng 'homage' ay kinapapalooban ng pagyukod sa hari, na siyang ulo.

Naipakita na ang Estados Unidos ang kapangyarihang kinakatawan ng hayop na may mga sungay na tulad ng sa kordero, at na ang hulang ito ay matutupad kapag ipatutupad ng Estados Unidos ang pagpangingilin ng Linggo, na inaangkin ng Roma bilang natatanging pagkilala sa kanyang pangingibabaw. Ngunit sa pagbibigay-pugay na ito sa papado, ang Estados Unidos ay hindi magiging nag-iisa. Ang impluwensiya ng Roma sa mga bansang minsang kumilala sa kanyang paghahari ay malayong-malayo pa sa mapuksa. At ipinahahayag ng propesiya ang panunumbalik ng kanyang kapangyarihan. “Nakita ko ang isa sa kanyang mga ulo na waring nasugatan hanggang sa ikamamatay; at ang kanyang sugat na nakamamatay ay gumaling: at ang buong sanlibutan ay namangha at sumunod sa hayop.” Talata 3. Ang pagdulot ng sugat na nakamamatay ay tumutukoy sa pagbagsak ng papado noong 1798.

Pagkatapos nito, wika ng propeta, ‘gumaling ang kaniyang sugat na nakamamatay: at ang buong sanlibutan ay nanggilalas sa hayop.’ Maliwanag na ipinahayag ni Pablo na ang ‘tao ng kasalanan’ ay magpapatuloy hanggang sa ikalawang pagparito. 2 Tesalonica 2:3-8. Hanggang sa mismong wakas ng panahon ay ipagpapatuloy niya ang gawaing panlilinlang. At ipinahayag ng tagakita, na tumutukoy din sa kapapahan: ‘Lahat ng nananahan sa lupa ay sasamba sa kanya, na ang mga pangalan ay hindi nasusulat sa aklat ng buhay.’ Apocalipsis 13:8. Sa Matandang Daigdig at sa Bagong Daigdig kapwa, ang kapapahan ay tatanggap ng pagpupugay

sa parangal na ibinibigay sa institusyon ng Linggo, na nakasalig lamang sa awtoridad ng Iglesia Romano.” *The Great Controversy*, 578.

Ang huling pangungusap ay nagbibigay ng higit pang katibayan na naunawaan ni Kapatid na White ang pariralang “lumang daigdig” bilang kumakatawan sa Europa, at ang “bagong daigdig” bilang kumakatawan sa mga Amerika. Yamang gayon, ang Estados Unidos ang nagbabayad-galang sa kapangyarihang papal at pinipilit ang nalalabing bahagi ng sanlibutan na gawin din iyon. Tinutukoy nito ang Estados Unidos bilang napasasailalim sa mga tagubilin ng kapangyarihang papal. Ang pagtukoy ni Isaias, at ang pagbibigay-diin niya sa pag-unawa sa “ulo” upang magkamit ng pagkakatatag, ay nasusumpungan ang banal nitong layon sa katotohanang ang sagisag na “ulo” ay nagiging isang susi upang maunawaan ang panlabas na linya ng propesiya, gayundin ang panloob na linya ng propesiya.

Sapagkat ang kabisera ng Siria ay ang Damasco, at ang pinuno ng Damasco ay si Rezin; at sa loob ng animnapu’t limang taon ay mabubuag ang Efraim, anupa’t hindi na ito magiging isang bayan. At ang kabisera ng Efraim ay ang Samaria, at ang pinuno ng Samaria ay ang anak ni Remaliah. Kung hindi kayo sasampalataya, tiyak na hindi kayo matatatag. Isaias 7:8, 9.

Sa mga huling araw, na siyang panahon na ang patotoo ng bawat propeta ay may bisa, itinatatag ng "mga mandarambong ng iyong bayan" ang pangitain. Sa awtoridad ng Espiritu ng Propesiya, at kasang-ayon sa mga saligang katotohanan ng Adbentismo, gaya ng kinakatawan sa dalawang banal na tsart ni Habacuc, ang "mga mandarambong" ay sagisag ng Roma. Nang unang pumasok ang paganong Roma sa kasaysayan noong 200 B.K., ito’y naging tipo ng makabagong Roma sa mga huling araw. Ang katotohanang propetikong ito ang nagtatatag ng propetikong pangitain ng mga huling araw, at kung tumanggi kang makita na ang "ulo" ng makabagong Roma ay ang kapangyarihang papa, tiyak na hindi ka matatatag.

"Ang sanlibutan ay lipos ng unos at digmaan at hidwaan. Gayunman, sa ilalim ng iisang pinuno—ang kapangyarihan ng Kapapahan—magkakaisa ang mga tao upang salungatin ang Diyos sa katauhan ng Kaniyang mga saksi." *Testimonies*, tomo 7, 182.

Kung mayroon kang mga tainga upang makinig, mauunawaan mo na ang isang pangunahing kamalian ng mga Judio sa kapanahunan ni Cristo ay ang pagkilala nila sa “anino” bilang ang “tunay na bagay.” Ang mga Judio, bago at pagkatapos ng krus, ay umasa sa mga tipo ng kanilang sistema ng pagsamba, at itinakwil ang Antitipo. Iginiit nila na ang “anino” ang “tunay na bagay,” at sa gayon ay iniwan nila sa kinasihang talaan ang isang bayan sa mga huling araw na kikilalanin din ang “anino” bilang ang “tunay na bagay.”

Kapag ang Estados Unidos ay humuhubog ng larawan ng hayop, ito ay humuhubog ng anino ng hayop. Ito ay humuhubog ng anino ng substansiya, sapagkat ang larawan ay isang tipo. Ang pagtukoy sa Estados Unidos, kapag hinuhubog nito ang larawan ng hayop, bilang sagisag ng Makabagong Roma, ay pagtutulad sa pagtakwil at pagpapapako sa krus ng sinaunang Israel sa Dakilang Antitipo.

Ang mga nagtuturo ng maling pananaw na ang Estados Unidos ang mga mandarambong ng iyong bayan ay marami ang sinasabi hinggil sa paggamit nila ng “tipo at antitipo,” at madalas nilang

kinikilala ang Estados Unidos bilang larawan ng hayop at iniisip nilang, sa kung anong paraan, na sa pagtukoy sa Estados Unidos bilang larawan ng hayop ay sa kung anong paraan napapatunayan na ang Estados Unidos ang “mga mandarambong.” Kung tunay nilang pahihintulutan ang kanilang mga sarili na pamahalaan ng mga saligang simulain ng “tipo at antitipo,” madali sana nilang makikita na ang hulang gampanin ng Estados Unidos, na paulit-ulit na naipakilala sa Salita ng Diyos sa pamamagitan ng mga tipo, ay tumutukoy sa Estados Unidos bilang kapangyarihang napapasailalim sa awtoridad ng kapapahan. Makikita nila na, kung walang hayop bilang batayang sanggunian, kahangalang kilalanin ang isang “larawan ng hayop” kung ang mismong hayop ay wala. Ang tanging makapagtutukoy kung ano ang “larawan ng hayop” ay ang mismong hayop, sapagkat ang kapangyarihan ng kapapahan ang siyang nagtatatag ng larawan sa pangitain sa salamin.

Ang kahanay na linya ng propesiya sa Estados Unidos na humuhubog ng wangis ng halimaw ay ang panahong ang sungay ng tunay na Protestantismo ay humuhubog ng wangis ni Cristo. Ang paghubog na iyon ay tiyak na tinukoy sa aklat ni Daniel, kabanata sampu, nang mamasdan ni Daniel ang “marah” na pangitain, na siyang pangitaing “looking glass.” Si Daniel ay kumakatawan sa mga tumitingin kay Cristo, at sa gayon ay naisasalamin nila ang katangian ni Cristo. Kung ang pangitain tungkol kay Cristo ay hindi ipinakita kay Daniel, hindi sana niya naisalamin ang katangian ni Cristo. Upang ang isandaan at apatnapu’t apat na libo, na kinakatawan ni Daniel sa kabanata sampu bilang mga humuhubog ng wangis ni Cristo sa kalooban, ay makapaghubog ng gayong wangis, kinakailangan nilang mamasdan ang Kaniyang katangian. Sa pamamagitan ng pagmamasid ay sila’y nababago.

Ngunit tayong lahat, na walang talukbong ang mukha, habang minamasdan na gaya ng sa salamin ang kaluwalhatian ng Panginoon, ay binabago sa gayunding larawan mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian, gaya rin ng sa pamamagitan ng Espiritu ng Panginoon. 2 Corinto 3:18.

Ang kahulugang Hebreo ng pangitaing “marah” na namasdan ni Daniel sa ikasampung kabanata ay “isang pangitain; gayundin (sa diwang pananahilan) isang salamin: -salamin, pangitain.” Ang salitang Griyego na isinalin bilang “salamin” sa naunang talata ay nangangahulugang salaminin ang sarili, ibig sabihin, makita ang sariling repleksiyon (sa talinghaga): -mamasdan na gaya sa salamin.

Naglalahad din si Santiago ng isang linya ng katotohanan na may kaugnayan sa salamin.

Sapagka’t kung ang sinuman ay tagapakinig ng salita at hindi tagatupad, siya’y tulad sa isang taong minamasdan ang kaniyang likas na mukha sa salamin. Sapagka’t minamasdan niya ang kaniyang sarili, at siya’y umaalis, at pagdaka’y nalilimutan niya kung anong uri ng tao siya. Datapuwa’t ang sinumang tumitingin sa sakdal na kautusan ng kalayaan, at nananatili roon, na hindi isang tagapakinig na malilimutin, kundi isang tagatupad ng gawa, ang taong ito ay pagpapalain sa kaniyang gawa. Santiago 1:23-25.

Kung iniibig natin ang katotohanan, at samakatwid ay tagatupad tayo ng Salita, kung gayo’y ang salaming ating minamasdan ay ang sakdal na kautusan ng kalayaan; datapuwa’t kung hindi natin

iniibig ang katotohanan, at pagkaraan ay lumakad sa ating sariling landas, gaya ng ginawa ng mga kasama ni Daniel nang sila'y tumakas, kung magkagayo'y ang salamin ay walang iba kundi repleksiyon ng ating sarili.

"Ang kautusan ng Diyos ay ang salamin na naglalahad ng ganap na repleksiyon ng tao kung ano siya, at itinatanghal sa harap niya ang wastong wangis. May ilan na tatalikod at kalilimutan ang larawang ito, samantalang ang iba naman ay gagamit ng mga mapanirang taguri laban sa kautusan, na wari'y ito ang makagagamot sa kanilang mga kapintasan ng karakter. Mayroon namang iba na, sapagkat hinahatulan ng kautusan, ay magsisisi sa kanilang mga pagsalangsang at, sa pamamagitan ng pananampalataya sa mga merito ni Cristo, ay pasasakdal ang kanilang Kristiyanong karakter." Faith and Works, 31.

Hindi nakita ni Daniel ang kaniyang sarili sa pangitaing gaya ng sa salamin; nakita niya si Cristo, na siyang sakdal na larawan ng sakdal na kautusan ng kalayaan ni Santiago.

"Ang buhay ni Cristo sa lupa ay isang sakdal na pagsasalamin ng banal na kautusan. Nasa Kanya ang buhay, ang pag-asa, at ang liwanag. Masdan Siya, at kayo'y mababago sa gayon ding wangis, mula sa katangian tungo sa katangian." Signs of the Times, Mayo 10, 1910.

Ang larawan ng halimaw ay sumasalamin sa halimaw, at ang pagbuo ng larawan ng halimaw ang dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay pagpapasyahan ang kanilang walang hanggang kapalaran. Kapag ang mga iglesyang Protestante ay nagkaroon ng kapangyarihan sa pamahalaan ng Estados Unidos, makabubuo sila ng isang larawan ng sistemang simbahan-estado na laging ginamit ng kapangyarihang papal. Sa gayunding kapanahunan, ang larawan ni Cristo ay mahuhubog sa Kaniyang bayan sa mga huling araw. Gayunman, ang mga kasama ni Daniel ay hindi nakakita ng pangitain, sapagkat sila'y nagsitakas palayo sa pangitain.

Ang paghubog ng wangis ni Cristo ay nagbubunga ng pagpapakita ng dalawang uri ng mga sumasamba. Ang isang uri ay tumatangi sa prinsipyo ng pagsasalamin. Ang prinsipyo ng pagsasalamin ay kinakatawan ng isang salamin, sapagkat ginagamit ni Cristo ang mga literal na panlupang bagay upang katawanin ang mga espirituwal na katotohanang makalangit.

Sa pagtuturo ni Cristo sa pamamagitan ng mga talinghaga, makikita ang gayunding simulain gaya rin ng sa Kaniyang sariling misyon sa sanlibutan. Upang makilala natin ang Kaniyang banal na likas at buhay, tinanggap ni Cristo ang ating kalikasan at tumahan sa gitna natin. Ang pagka-Diyos ay nahayag sa pagkatao; ang di-nakikitang kaluwalhatian sa nakikitang anyong-tao. Maaaring matutuhan ng mga tao ang di-kilala sa pamamagitan ng kilala; ang mga bagay na makalangit ay nahayag sa pamamagitan ng mga makalupa; ang Diyos ay nahayag sa wangis ng mga tao. Gayon din sa pagtuturo ni Cristo: ang di-kilala ay inilarawan sa pamamagitan ng kilala; ang mga banal na katotohanan sa pamamagitan ng mga bagay na makalupa na pinakapamilyar sa mga tao.

"Sinasabi ng Kasulatan, 'Ang lahat ng mga bagay na ito ay sinalita ni Jesus sa karamihan sa pamamagitan ng mga talinghaga; ... upang matupad ang sinalita sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, Bubuksan ko ang Aking bibig sa mga talinghaga; magpapahayag Ako ng mga bagay na iningatang lihim mula pa sa pagkakatatag ng sanlibutan.' Mateo 13:34, 35. Ang mga

likas na bagay ang nagsilbing daluyan para sa mga espirituwal na bagay; ang mga bagay ng kalikasan at ang karanasan sa buhay ng Kaniyang mga nakikinig ay iniugnay sa mga katotohanan ng nasusulat na salita. Sa gayong pag-akay mula sa likas patungo sa espirituwal na kaharian, ang mga talinghaga ni Cristo ay mga kawing sa tanikala ng katotohanan na nagbubuklod sa tao at sa Diyos, at sa lupa at sa langit." Christ's Object Lessons, 17.

Ang prinsipyong espirituwal ng pagsasalamin ay naisasakatuparan sa pamamagitan ng pagtitig sa isang salaming kumakatawan kay Cristo; at yamang ang pangitaing "marah" ay isang pangitaing nagsasanhi, ang wangis ni Cristo sa salamin ay nagbubunga ng wangis ni Cristo sa sangkatauhan.

Ang pag-aangkin na ang Estados Unidos ang siyang nagtatatag ng pangitain ay katumbas ng pag-aangkin na ang larawang nasa Aklat ni Daniel ang siyang nagtatatag kay Cristo. Si Cristo ang siyang nagtatatag ng pangitain hinggil sa Kaniyang mga katangian at gawain, at ang antikristo ang siyang nagtatatag ng pangitain hinggil sa kaniyang mga katangian at gawain. Ang pangitain ang siyang nasasalamina sa salamin, at ang pangitain ay itinatatag ng mga mandarambong. Ang hindi wastong pagkaunawa sa isang larawan ng halimaw, sa pagtukoy sa larawan bilang mismong halimaw, ay nagbubunga ng mga linyang magkahilera.

Ang taong hindi nagbagong-loob ay nakikita lamang ang kaniyang sarili sa salamin; o kung makita man niya ang kautusan ng Diyos, hinahamak niya ang kautusan sa pagtatangkang umiwas sa mga pag-aangkin nito sa kaniya. Ang taong nagbagong-loob ay nakikita si Kristo at ang Kaniyang kautusan sa salamin. Ang Estados Unidos ay bumubuo ng isang wangis sa kapangyarihan ng Papa sa pamamagitan ng pagmamasiid sa kapangyarihan ng Papa at paggaya rito. Ang Antikristo ay ginagaya ng Estados Unidos.

Ninai ni Lucifer na maluklok sa mga trono ng Diyos na pampulitika at pangrelihiyon.

Ano't nahulog ka mula sa langit, O Lucifer, anak ng bukang-liwayway! Paanong naibagsak ka hanggang sa lupa, ikaw na nagpahina sa mga bansa! Sapagkat sinabi mo sa iyong puso: Aakyat ako sa langit; itataas ko ang aking trono higit sa mga bituin ng Diyos; ako'y uupo rin sa bundok ng kapulungan, sa mga panig ng hilagaan; aakyat ako sa itaas ng kaitaasan ng mga ulap; magiging tulad ako ng Kataas-taasan. Ezekiel 14:12-14.

Si Satanas ang Antikristo, at gayundin ang kapangyarihan ng papado. Ang kapangyarihan ng papado ay naluklok sa iglesia at naghari sa mga pulitikal na trono ng Europa. Ang salaming nagsasanhi na inilarawan sa Daniel kabanata sampu, kapag minamasdan sa espirituwal na aplikasyon nito, ay nagbabago sa mga tumitingin upang maging wangis ni Cristo. Ang katotohanang iyon ang nagtatakda sa linya ng Antikristo. Kapag ang isang bansa o isang indibidwal ay tumingin sa pangitaing salamin, nagbubunga ito ng epektong nagsasanhi, sapagkat muli nitong nililikha ang sarili nitong larawan sa indibidwal o bansa na tumitingin, at iyon ang nagluluwal ng alinman sa wangis ni Cristo o sa wangis ng hayop. Katumbas ito ng gayunding epekto na kinakatawan ni Daniel. Si Cristo ang nagtatag ng pangitain para kay Daniel, at ang Antikristo ang nagtatatag ng pangitain para sa Estados Unidos kapag ito'y bumubuo ng isang larawan ng hayop.

Ipagpapatuloy namin ang mga kaisipang ito sa susunod na artikulo.

